

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редакція й Адміністрація:
Львів, Ринок Ч. 10 II. ПОВ.
Телефон Редакції 245-46
Телефон Адміністрації 223-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Кошти: П. К. О. Львів 504 000
Банку Чеських Лесон.
Прага „Діло“.

Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол.
квартально 15.00 „
піврічно 30.00 „
річно 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ.
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СӨТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ „ДІЛО“ В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Табори не відбудуться.

Комунікат КВОММ-у.

Табори на Остодорі та Соколі, що мали відбутися в липні та серпні ц. р. — невідклично не відбудуться.

КВОММ.

НА ДОМАГАННЯ МУСОЛІНІЯ

ген. Франко зобов'язався не бомбардувати брит. кораблів

Як подає „Дейлі Мейл“, „Дейлі Експрес“ „Дейлі Телеграф“, минулої неділі Мусоліні у розумінні з Лондоном і Парижем згодився зробити натиск на еспанський нац. уряд, щоб він припинив легунські бомбардування британських кораблів, які вивантажують у пристанях червоної Еспанії товари, до яких не відноситься неінтервенційне ембарго.

Ген. Франко — як твердить британська преса — згодився на те. Під кінець цього тижня

британський ген. агент у Бургосі привезе до Лондону гарантії нац. уряду в цій справі.

НЕВДАТНІ ПРОТИНАСТУПИ ЧЕРВОНИХ.

Комунікат еспанської нац. головної квартири повідомляє: Нац. війська без труда відбили всі ворожі наступи на фронті Кастельон-Теруель та на відтинку Пераледо Зансеа.

На фронті Кастельону нац. частини вирівняли перші лінії та закріпили новоздобуті становища.

Під натиском Парижа і Лондону

Барсельона відкликала погрози проти Нмеччини й Італії.

НІМЕЧЧИНА Й ІТАЛІЯ ЗАГРОЗИЛИ ВІЙНОЮ.

Як твердить „Парі Суар“ італійський уряд повідомив у п'ятницю уряду Англії та Франції, що він

уважатиме всякий напад есп. червоних легунів на якенебудь італійське місто як „казус беллі“. Німеччина вповні солідаризується з Італією.

Значить, це, що на випадок налету червоних на Італію та остання застерегає собі право виступити збройно проти червоної Еспанії.

АНГЛІЯ І ФРАНЦІЯ ОСТЕРІГАЮТЬ.

Погрози барсельонського уряду викликали обурення у Парижі у всіх колах за винятком комуністичних.

Французький і британський уряд відповіли на барсельонську ноту дуже поважно і категорично, остерігаючи барсельонський уряд перед провокуванням Італії.

Порозуміння між Ватиканом і Ковном.

У Ковні йдуть далші переговори у справі ліквідації довготривалого конфлікту з Ватиканом. Дотепер уже подано кілька спірних точок; ще не розв'язано питання католицьких

організацій молоді.

Папа прийняв усіх литовських єпископів-ординаріїв під проводом митрополита.

(КАП).

Об'єднання німецького студентства.

ЛІКВІДАЦІЯ КАТОЛИЦЬКИХ СТУДЕНТСЬКИХ КОРПОРАЦІЙ У НІМЕЧЧИНІ.

У Гайдельбергу відбувся „день німецького студента“, на якому оголошено повстання одиного націонал-соціалістичного філістерського союзу та ліквідацію всіх студентських об'єднань, що мають релігійну чи політичну забарвку. Тим самим ліквідовано всі католицькі студентські корпорації та інші організації.

ДО НІМЕЦЬКИХ ВИСОКИХ ШІЛ МОЖНА ДІСТАТИСЯ БЕЗ МАТУРИ.

Підчас „дня німецького студента“ рішено й ін. розбудувати доповнюючу освіту молоді.

яка дозволила би вступати до високих шкіл людям, які не мають матури; вони могли би діставати там звичайні академічні ступні.

НІМЕЧЧИНА ЗМАГАЄ ДО МИТНОЇ УНІІ З МАДЯРСЬКОЮ.

З Лондону прийшла непотверджена вістка, буцімто Німеччина хоче довести до митного союзу з Мадярською, вихідуючи теперішні німецько-мадлярські торговельні переговори. Як кажуть, у Мадярщині є чимало прихильників того пляну.

Алькоголізм стелить ліжку сухотам

Безробіття, а нема кому працювати.

Львів, 27. червня 1938.

Кілько нарікань чуємо щодня довкола, що молоді, скінчивши якісь студії, не має змоги знайти заробітку! Кілько журби мають батьки із своїми дітьми, для яких не мають змоги знайти відповідного напрямку студій! У нашій пресі вже від кількох, як не від кільканадцяти років, появляються раз-у-раз статті, що звертають увагу батьків і молоді на змінені обставини життя і нові потреби. Чимало чорнила пролили автори тих статей, пригадуючи і доказуючи, що треба свою освіту та свій хист пристосовувати до нових вимог, дивитися тверезо на дійсність, підходити реальніше чи практичніше до неї, ніж досі. А проте, коли глянемо довкола — бачимо, як страшенне лийово відбувається зміна у поглядах нашої галицької інтелігенції та селянства на те, що треба, що можна і що необхідно.

Ось свіжі приклади, які вражають нас не як відокремлені, виняткові явища, а як явища дуже характерні у нашому громадянстві. Від року одна наша установа шукає інтелігентного меткого адміністратора — надаремне; від довгих місяців одна наша фірма розбивається за молодістю жінок, що гарно вилаб шити білія для мужчин; три дні наша редакція шукала при допомозі телефону та різних посередніх інформацій за особою, що вилаб добре писати під диктат на машині і що могла заробити собі більшу суму. Виявляється, що кандидатів та кандидаток на такі способи заробітку в нас нема. Чи це поодинокі приклади?

Пічнім від тої установи, де ми працюємо. Коли трапляється, що в якійсь українській редакції хтось поважно занедажує і треба його негайно заступити, то нелегко знайти якогось скінченого чи нескінченого студента або і вчителя без посади, що зміг би відразу взяти в руки перо і бодай без помилок робити переклади з чужих газет, звичайних новинок зі світа. На пальцях одної руки можна порахувати в нас і таких, яким можна доручити коректу газети чи книжки, бо вони знають грамотику і мають знання літературної мови. А для такого знання не треба студії ні патентів, тільки трохи самостійної праці та безплатної практики.

Не інакше стоїть справа з нашими різними виданнями — цінними та корисними, що лежать на складах і знеохочують видавців тому, що нема в нас посередників-коопертерів, які понесли б їх на провінцію. А десятки наших містечок не мають навіть крамниць, що могли б продавати книжки.

Львів не має нідиного більшого українського ресторану, а менших є смішно мало; нема тут крамниць з готовою обувю, фризирів, ювелірів, годинниківів, з вибагливою дамською конфекцією, з паперовим приладдям і десятка інших буденної потреби. Неодина молодь чи панночка, що втратили великі гроші на студії на чужині могли би за них відкрити собі вистат самостійної праці, не перестаючи студіювати для приємності те, що їх цікавить і навіть працювати науково чи літературно, маючи забезпечений добрий прожиток. Та звідки батьки і молоді можуть знати, з чого можна жити? — скаже дехто. Правда, у Львові нема навіть такого осередка, де можна звернутися за порадою: який фах вибрати, який вистат праці найбільше потрібний, кілько треба вложити в нього капіталу, як до нього підготувитися, від чого та як починати. Ніхто в нас не стежить за такими потребами, ніяка установа ні приватні люди не створюли організації.

бура праці чи іншого роду інформатора, що спрямовував би безробітних на ділянки занедбаної праці.

Разом із тим треба ствердити факт, що ще рідко трапляються в нас випадки, коли інтелігенти не цураються ніякої праці, забуваючи про свою роль „інтелігента“. Як довго вони мають можливість жити на ласці, хочби бідних батьків чи родини, пересуватися хитро-мудро з дня на день дурничками або надією на якусь „відповідну посаду“, так довго вони воліють ходити з похнюпленою головою і жалем до всіх, ніж стати до будьякої фізичної чи напів інтелігентської праці. Зміна у цьому явищі приходить поволи, дуже поволи. Цим саме ми ріжнимось

ще від західно-європейських країн та Америки, де ніякі покінчені студії не сприяють безробітності від тимчасової тяжкої праці для заробітку, заки не трапиться нагода піднятися на один щабель вище.

Говоримо і пишемо багато про боротьбу за існування та для шматка хліба, але хоч бачимо довкола себе чимало жертв лихоліття і безробіття, не бачимо, щоб наші безробітні сміливо і по мужньому ставали до праці там, де їх треба і до роботи, яка їх не понижує. Ще частіше мусимо стверджувати, що серед нашого старшого і молодшого покоління нема ще відповідного зрозуміння реальних обставин і того, як треба виборювати собі працю.

Національна проблема в Чехословаччині.

II.

МАДЯРИ, УКРАЇНЦІ, ПОЛЯКИ І ЖИДИ.

Друга з черги та важності проблема чехословацько-мадярських відносин. Вона, на нашу думку покищо ще знаходиться у жалюгідному стані і певно вибухне в цілій своїй силі шойно після того, як Мадярщина явно заявить про свою позицію в середньо-європейській констеляції. Ясно, що мадяри домагатимуться „культурної автономії“ коли не національно-політичної.

Щораз більше починає викристалізовуватися теж й питання чесько-українських відносин на Закарпатті, де останніми часами консолідаційний процес серед українських груп почав набирати щораз більшої плинності. Внаслідок цього наші закарпатські політичні чинники з'ясували ясніше свої вимоги щодо автономії згідно з мировими договорами (Санжерменським) та конституцією чехослов. республіки. Загально ці відносини можемо схарактеризувати, як льоальні, згідні з уже усталеною традицією послідовних добрих відносин, ще з часу творення чехословацьких легій на Україні. Слід зазначити, що самим чехам і словакам найбільше залежить, щоб ці відносини, в таку скрутну для них добу не попусувалися, особливо через деякі протинаукраїнські тенденції, що дали не раз себе у знаки на шкоду значно поважніших спільних інтересів.

Автономічні побажання дуже незначної польської меншини в ЧСР. більше ніж маловажні, бож цих пару десятків тисяч поляків, які існують на Шлеску, користають у значній мірі з демократичних прав і можливостей, ніж інші національності, а деякі непорозуміння при добрій волі обидвох сторін можуть бути зліквідовані.

Чехо-словацько-жидівські відносини, це о-

крема, дуже „тонке“ питання в Ч. С. Р. Загально поширена думка про жидів така: „Жиди, як фінансово-торговельний нарід, має великі впливи на хід міждержавної політики. Чехословаччина, як демократична держава, даючи захист частині світового жидівства, тимсамим не тільки послідовно дотримується демократичних основ своєї політики, але і забезпечує своїй державі у значній мірі теж успіх у міждержавній політиці, зокрема, — економічній. Таке становище само по собі зрозуміле і впливає з самого демократичного ладу держави. Питання міжнародних господарських і суто політичних успіхів трохі складніше і важко сказати, чи справді Чехословаччина може рахувати на політичну поміч жидів. Коли свої впливи у закордонній політиці держава опирає на т. зв. прилюдний світовий опінії (більшість впливової преси є переважно в жидівських руках), то може розраховувати на деякий успіх. Але коли взяти на увагу те, що жидівство все орієнтується на сильнішого, — то хто його зна, чи ця надмірна толеранція жидівства не буде на шкоду державі, що оточена з усіх сторін державами вороже настроєними до фінансово-сильного жидівства. Про бідніше жидівське населення тут не йде мова. Але ми були б дуже необ'єктивні, якби докоряли Чехословаччині за цю толеранцію жидів, без огляду на те, які наші особисті чи національні симпатії. З другого боку, на нашу думку, не слід занадто перецінювати значіння жидівських впливів у боротьбі за незалежність.

Як розв'яжуться в Ч. С. Р. всі ці головніші національні проблеми — про це важко щонебудь нині сказати.

Л. Вітровський.

З польської преси.

Б. львівський воєвода Борковський про політику воєводи Юзефського на Волині.

Політика б. волинського воєводи Юзефського на Волині викликала застереження тих польських політичних кола, які — як ендеки — стояли на становищі, що з українством на Волині не треба рахуватися та що до тієї землі треба ставитися як до суто національно-польської. З такого становища воєвода Юзефський був для тих кола вже навіть не пробудником українства на Волині, але просто його ворогом, того йому агадані кола не могли і досі не можуть дарувати. Не треба мабуть пригадувати, що українські політичні чинники ніколи не ставилися позитивно до української політики воєводи Юзефського, навпаки, гостро її критикували та поборювали. Цікаве світло на цю політику києву б. львівський воєвода Петро Дунин Борковський у розмові зі співробітником ниршавської „Політики“ (ч. 14, з 25-го червня ч. р.). Б. воєвода Борковський так з'ясовує мету польської політики на Волині:

„Зasadничою метою нашої політики у всіх окрайних провінціях повинно бути: втримати їх для польської держави. Для цього треба авторитетно якнайбільше психічні ріжниці між нашим східним суспільством та окрайними провінціями. Бо поверх 150-літнє співжиття з російською державністю витворило дуже велику психічну подібність між Волинню і властивою Росією. Навіть якщо на румовищах сьогоднішнього СРСР повстане колись незалежна Україна, буде важною річчю, щоб Волинь під

оглядом психічного та культурного типу яконайбільше від неї ріжнлася. Це велика частина так званої польської місії на сході“.

Це становище зовсім ясне. Якщо ми добре зрозуміли, то б. воєвода Борковський теж є тієї думки, що український нарід на Волині треба за всяку ціну сепарувати від його головного пня так само, як воєвода Юзефський робив це у відношенні до Галичини. Як це докладно повинно виглядати, цього зі слів б. воєводи Борковського не можна збагнути. Коли мова про політику воєводи Юзефського, то вона на думку п. Борковського не веде до тієї агаданої згорі засадничої мети польської політики на Волині, бо

„протиставлення уніятській церкві православ'я — це в багато більший мірі протиставлення Червенській землі ніж людності совітської України. Також у соціальній політиці діяльність п. Юзефського не змала до того, щоб надто сильно підкреслити ріжниці між капіталістичним і колективістичним ладом“.

На думку п. Борковського воєвода Юзефський розбудовував сокальський кордон коштом кордону на Сучч. Цей сокальський кордон відбився шкідливо передусім на тому, що галицькі поляки відіграли розмірно невеличку роль у формуванні життя на Волині. Що торкається українців, то наслідком сокальського кордону була ліквідація всіх легальних культурних та господарських організацій, що були у зв'яз-

ках з Галичиною. Той сокальський кордон не був тільки „достаточною перешкодою для елементів напівдружби небезпечних для держави“, що продавалися на Волині. П. Борковський має на увазі У. В. О.

Недоцільна була на думку п. Борковського і аграрна політика на Волині за влади воєводи Юзефського.

„Під впливом наших лівих партій на Волині від давна була дуже поширена думка, що як українські селяни дістануть землю, стануть поляками. У висліді при нагоді парцеляції давали українській людності можливо найбільше землі. Навіть при військовому осадничтві заспокоювали в першу чергу потреби місцевої людності. Під тим оглядом волинська політика була протиставленням до червенської. Та все-ж і тим шляхом не досягнуто ніякого додаткового асиміляційного ефекту“.

Що торкається ревіндикаційної акції, то б. воєвода Борковський, коли мова про колишні уніятські церкви та римо-католицькі костели переіменні на православні, уважає її засадничо правильною, але уважає, що її часами не варто переводити, тобто не ревіндикують церкви, які православній людності майже не потрібні, але часто забирають церкви у місцевостях, де майже нема римокатоликів. На ревіндикацію осіб п. Борковський дивиться дуже скептично:

„Назагал беручи треба признати, що рівень православного віроісповідання в Польщі дуже низький. Впливає на те мабуть не так православний обряд, як радше бравазюка з універсальною ідеєю, яку Рим для католицизму. Свідчили би про те в кожному разі подивудні пости греко-католицького обряду в Червенській землі, який наближаючись щораз більше до римського католицизму одночасно підносить свій рівень. Тому зі справжньою тривогою треба обсервувати невиявлені підстави деяких напрямків нашої віроісповідної політики у відношенні до православ'я, які мабуть мають на меті створити щось в роді польського православ'я, яке має поволи виперти універсальний католицизм. Що-ж торкається ревіндикації осіб до римо-католицької віри на Волині, то гадаю, що вона не може мати значущих успіхів з уваги на занадто упрощену, навіть як на таку східну країну, методу політичної ревіндикації“.

На думку п. Борковського нема суттєвих ріжниць між політикою воєводи Юзефського на Волині і політикою воєводи Бернацького на Поліссі. Ріжниця між тими політиками є головною в тому, що воєвода Бернацький не веде своєї політики з уваги на закордонну політику, як не робить воєвода Юзефський і не має коло себе як мав воєвода Юзефський дружнього гурту українських емігрантів, що зрештою не мали ніякого впливу на життя ділянки.

„Те, про що на мою думку — каже б. воєвода Борковський — головне йде, це: почати на Волині справді західно-європейську політику, що з одного боку викладає в пропасть між тією провінцією і Росією, а з другого боку зробила би з Волині країну справді атракційну для народів, що живуть поза межами Річипосполитої“.

Убрання до міри
з найліпших матеріалів поручає
ШАПІРА, вул. Личківська 1.

Нові ревеляції.

У зв'язку з убивством полк. Е. Коновальця

Французський шоденник „Парі Соар“ приніс ревеляційні вістки у зв'язку з убивством полк. Коновальця. Ці вістки достав співробітник того шоденника з розмови з „відомим українським терористом, знайомим під псевдонімом „Федя“, до був „найближчим та найбільш довірливим співробітником“ полк. Коновальця.

УКРАЇНСЬКА ВІЙСЬКОВА ПІДГОТОВА В КАНАДІ.

Інформатор „Парі Соар“ твердить, що Ва-люх, організатор атентату на полк. Коновальця був в Америці. Від 1936 р. згідно з планом, до його затвердив Провід ОУН, українці зорганізували в Канаді осередок своєї військової підготовки до майбутньої війни. Полк. Коновалець твердив, що нова європейська війна неминуча та що вона принесе Україні незалежність.

Українське військо мали на випадок війни перетранспортувати до Європи. Мало його бути до 40.000 людей. Разом з українцями з совітської, польської, чехословацької та румунської армії можна було б створити українську армію в числі мільона людей.

Ця американська підготовка дійшла вже доволі далеко. В Канаді є 6 старшинських шкіл: 3 піхоти, 2 кавалерії і 1 артилерії. 3 кадри „Січової Громади“ творяться стрілецькі групи. Ген. Капустинський переїздив на тому терені інспекцію в 1937 р. Головна роля припадає полк. Морей де Морля, українцеві французького походження, колишньому командантові куреня, що боровся в 1919 р. у Східній Галичині. Цього року з фондів, які доставили Валюх, Морей де Морля та інші, створили у стейті Саскачеван в Канаді школу пілотажу. На випадок війни українська армія мала передусім почати повстання на терені Східної Галичини і звідти повести акцію.

УКРАЇНСЬКА РЕСПУБЛІКА НАД СПОКІЙНИМ ОКЕАНОМ.

Ця підготовка в останньому часі до деякої міри втратила розмах. Мало це бути наслідком конференції в Монако. На тій конференції німці вимогли згоду Проводу на тайний договір, силою якого на випадок війни українські формаци замість йти до Польщі, мали би виїхати на Далекий Схід. Транспорту піднялася Японія. Там воювали би проти Сівітів по японському бою. Як рекомпенсат за те, мала повстати незалежна українська республіка на „Зеленому Кліні“ в Азії. Ця республіка — пише „Парі Соар“ — тягнулася б над берегами Спокійного океану, де живе „понад 2 мільони українців“.

Ця, заклочена в Монако умова, викликала протести Англії та американців, які сприяють українцям, як теж і непорозуміння серед самих українців. Провід затвердив умову 7-го квітня. Валюх-Софроняк приїхав до Монако 6-го квітня і виїхав звідти 8-го.

Цей сам інформатор „Парі Соар“ подав, що до Проводу ОУН входять тепер: Капустинський, Андрієвський, Гривіський, Мартиниць, Оницький, Федін, Ярій і Морей де Морля (у французькому оригіналі називається сильно перекручено — подаємо їх згідно зі своїми здогадками. — Ред.). Кожен з них кермує секцією, маючи до помічі технічного референта. Найважливіші з них — це Бохенек, Барановський, Лойко. Найважливішою секцією є К. Е., що діє у Польщі.

Вкінці інформатор „Парі Соар“ подає, що убивство полк. Коновальця викликало декомпозицію і хаос у дотеперішній праці українців.

В кожному селі, в кожній місцевині, ювілейне свято „Просвіти“!

Д-р Ірина Сімович

ордингує в недугах шіроких і вогнищних та лікар. косметики.

При вул. Городецькій 53 а, II. пов.

щодня крім неділі і свят від 3-5 годин. Тел. 274-25 1394 3-5

Митр. Андрей дає реколекції

для ГР.-КАТ. ДУХОВНИКІВ.

В днях від 21—25. червня 1938 р. відбулися під проводом Митрополита Кир Андрея реколекції для священників в Духовній Академії у Львові. 172 священників з цілого краю зібралися, щоб скористати на духовних роздумуваннях під проводом свого улюбленого Митрополита. Навчаючи до науки і прикладу Христа Спасителя Митрополит вказував на обов'язки душпастиря під теперішню хвилю свою євхаристію приносити для вірних по прикладу Евхаристії Ісуса, що себе в жертву приніс за людей, щоб люди були спасені. В окремих конференціях подавав засоби, як дійти до досконалого душстарання через духовну ліктуру, думки і молитву. Спеціальна конференція присвячена молитві Господній „Отче наш“ захопила учасників глибиною і оригінальним підходом до тієї молитви, що є школою молитви, університетом, де ціла наука молитви. Чимало глибоких думок випало підчас цих реколекцій, призначених молитви та філософії молитви.

В п'ятницю вечором голова Т-ва св. Андрея о. крил. Юліан Дзерович подякував Іх Ексселенції за ті цінні духовні вправи, обіцяючи в імені учасників завітати Причастієм жертвувати за здоров'я Іх Ексселенції Митрополита.

В суботу зранку на співзв'язі Служби Божій, що її відправив Ексс. Митрополит з діаконами — Митрополит особисто запричашав усіх учасників. Учасник.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Т-ва св. Андрея у Львові.

Дня 25. червня ц. р. відбулися в салі Духовної Академії у Львові Загальні Збори станової організації священників — Т-ва св. Андрея — при участі 127 членів. Збори були назначені на 24. VI, але відложили їх на день з причини реколекцій, про які пишемо окремо.

Збори відкрив в год. 9.30 голова Т-ва о. крил. Ю. Дзерович, вітаючи Іх Ексселенцію Митрополита Кир Андрея, що як почесний член довгий час прислуховувався нарадам і по звітах при дискусії висловив свої зауваги щодо розвою Т-ва, признаючи правильність праці

Т-ва та обіцяючи свою поміч у матеріальній піднесенні духовенства, якщо само духовенство зрозуміє вагу позитивної конструктивної праці і буде в рамках статуту над поліпшенням своєї домі працювати.

По дискусії З. Збір дав абсолютну у-праву з діяльності і рахунків, затвердив в-срок Контр. Комісії прийняти звіт і на місце в-досованих членів Н. Ради вибрав оо. Щербанька Івана, Лещинського Миколу, Горчинського Омелана, Боднара Юрія і д-ра Галику Льва та крім них п'ять заступників і Контр. Комісію.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС „ДЛА“ Ч. 13.

НАТАЛКА ДОРОШЕНКО.

Пригода на балю.

Стара палата „земського“) блищала сотнями вогнів. Ціла амфітеатр кімнат стояла на виставі відчинена, покривці поздигані і кімнати від того аразу набрали урочистого, чепурного вигляду. Роскішне шовкове оббиті меблі за-блало око.

„Земський“ справляв свої іменини, а що воно припадало на переддень неділі, то свято за-повидалося на довше. З цього приводу вся на-звірня служба: робітники й ділчата-тютюнники вже від заходу сонця того дня були вільні від роботи.

Лютий до людей був „земський“. Нераз бувало, як їде селом, а хтось шапки не здійме перед ним, то попросту вперщить його нагайкою куди попало: „Чого, мовля, такий святий сиву не кланяється? не знаєш, йолопе, хто їде?“ та по шиї, та по шиї. Так оповідав старий Юхим пасічник. Ну, але ж любив старий адвєць і добалятися і лав був на цілу губу. Вже як справляв балю, то цілий повіт амає про це, а всі вже готуються далеко заздалегідь. А що пона-везуть з міста перекусок, риби всякої, вин тих заморських, овоців, то й не перелічити. Ого, як господаря, Ганю Іванівну, перебирає все з допомогою нової покойки Параски, ділчани з села, до своїх рук то та аж руками сплеску-вала аж очі знід лоба вилазили з дива: „А Го-лоди, Матінко, мові де воно таке й росте і що

воно за риба така“ — це на осетра. Або: „І що воно за садовина така, ще й з чубком!“ і цілво перевертала ананиси.

Отаж Параска (вона панноччина покойка) так почистила руки від дзерей та вікон, що їй алавалося, ніби всі гості тільки й дивляться на них та дивуватимуться: „І хто це, мов-ля, так міг почистити оті ручки?, дива, бли-щать як золото!“ А вже в панноччиних л-н-ках, нагорі, вона поробила просто чудеса: минаї, з рожевого у квіти атласу небезань з золотом, у стилі рококо пересовувала цілий день, та все питала панночку: „Чи так буде добре?“ Аж їй надокучило: „Та дай мені з тими спокій! став, як хочеш і швидше забирайся!“ Роцставила по ку-точках купками крісєлка, фотелі, кляпки, аж все це манило спочинуті. Тут була призначена одгальня для панночок, що мали позидатися з усього повіту. Під стіною поставлений був довгий стіл, а на ньому ряд дзеркала: посере-дині найбільше, паннине, з срібний рами, а по боках трохи менші — почухили для гостей — усіх 20. Параска по черзі зазираєла в кожне: некеже однаково відбикають? На всі мов із та-кежого вікна вишарпала по черзі цікаві крєлати личка, з чорними оченятами й піднятими адв-ковано бровками Параска аж захлилася: „Цур йому! ще прасниться в мочі. Баба Йованка ка-зали, що проти ночі не можна довго зазирати у дзеркало“. Перебирала вся чудерняцкі коробки, флакони, що довгими рядами стали перед дзеркалами, мов влізло на перегляд. Тут вибрало було всіляке приладдя жіночої краси, пури, шіточки, різні перфуми. А дзер-кала немов нетерпачче чекали чєсти відбати ко-жестані усмішки гарненьких, розпалених, ро-зкєплених личок. Стенною, Через відчинені аж на-потягло прохолодою й ладнолю ароматом са-дових квітів. Параска відхитла й побігла огля-

нути ще спатні для панночок: вони були на тому самому поверсі панниних покоїв.

А долина дому вже ожита: знадвору до-літав кінський топіт, вигуки кучерів, що спинали коні.

Фасад дому переливалася від оттів з візми будинку ніби лукаво підморгували та минали до себе Велика розважана паша парадних дзерей проковтувала все нові людські хвалі, що неспинно засідали з багатих повозів, карет, фєстонів, колас...

Привітний господар, із своєю молоденькою доведкою Лізєю, інституткою останньої клєси („лінійкою“) не астигали витати всі нових і нових гостей. Дім виловився веселим, гин-ким, різнобарвним матовом: генеральські див-лєси, блискучі односторі гвардійські старши-чергувалися з вибагливими фракими цивільних чєлурунів; заминалися тут і одні білий кавалєр-гараський мундур і навіть памовий, форми фрає з розшитими завуз лєдами золотом. Легеню викорчували з повозів панночки і ди-скєрєто зникали в одгальних нагорі, щоб че-рєд хамину лєзати веселим роєм барнєтних метєликів Шєлєстіє у мєтові тяжкої шовк по-важєлих лєн. Все гонєло, спинаєсь, жєрту-вало...

З веселими оканками витали добрі зна-йомі, приятєлі, рідня, що може не бачили, але тут можна було навазати розгублені лєзани, віднайти давніх приятєлє. Сємх, лєлєні молоді голоєи далекою лукою відбєзалиє в сєлє, що лєлєні крутилиє мєлєні за сєлєбою. Дім д-лєнє-зємського стєлє, як лєчєлєно всі панєлє будинку, за сєлєю.

У лєлєній, на дєлє поверєи лєлєлєні білє сєлє, на підлєлєнєю, за рєшєтєю якє грєлєлє лєлєлєнє орєстрє. Аж у Н-ю („зємський“) спєвєлєлє аж до 40 лєлємєтрєлє із повіт. кєлєлє.

* Земський названий з російським ім'ям на переклад часів царя урядовця, що має управ- адміністративну владу на селі район.

XXV. Загальні Збори Ревіз. Союзу Українських Кооператив.

При шестерці виповненій великій залі Музичного Т-ва ім. Лисенка, почалися 27. VI. ц. р. в год. 10 рано 25-ті з черги Загальні Збори Р. С. У. К. Збори відбуваються конгресовим порядком, згідно з правильником ухваленим Загальними Зборами 1936 р., і тривають два дні. Першого дня перед полуднем відбулося перше пленарне засідання, а пополудні відбували свої засідання поодинокі комісії.

ВІДКРИТТЯ ЗБОРІВ

Перше пленарне засідання, а разом з тим Загальні Збори відкрив Голова Ради Р. С. У. К. сен. інж. Ю. Павлюковський, стверджуючи правосильність Зборів. На Збори явилось 442 делегатів, які репрезентують 1179 членів. Витяє делегатів культурно-освітніх і господарських установ та представників північно-західних земель, що все таки творять з нами одну кооперативну родину і йдуть до спільної цілі (оплески). Витяє і представників преси, що явилися на Зборах.

Голова Ради обіймає провід і покликає до президії Зборів пп. Кантиміра з Красноставців і Фура з Ременова.

Підає внесок під голосовання Ради, щоб Збори відбули згідно з правильником у конгресовій формі. За внеском заявився велика більшість і тим самим внесок перейшов.

Після того передсідник згадує померлих у цьому році кооператорів, а присутні вшановують пам'ять покійних повстанням з місць.

Приймаючи до порядку дня, визнає присутні до річкової критики, яка допомогла усунути хибні чи недостатки. Українська кооперація обіймає всіх без огляду на їх нац.-політ. погляди і тому кооперація все уважливо прислухується до голосу меншості. В квітні минуло 10 літ від зміни устрою Р. С. У. К. Той устрій мав вплив на хід праці Р. С. У. К. і цілої української кооперації. Р. С. У. К. зайняв одно з перших місць із усіх Союзів, які діють на території Польщі. Обговоривши новий статут Р. С. У. К., ту кооперативну конституцію, прийняту Загальними Зборами в 1928 р., порівняв його за старим, що був за вузький для нашого повсякденного життя. Новий статут дав змогу Р. С. У. К. зискати те велике значіння, що має його серед своїх і серед чужих. Р. С. У. К. не є мертвою канцелярією, а творчою і живою громадською установою. Р. С. У. К. як еманация кооперації, працює над визволенням, а не погнобленням вільної людини. На вічу 1883 р. виголосив Натірний економічний реферат. Цей реферат не написав На-

гірний а І. Франко. Польська преса поставилася ворожо до спроби українців створити підстави економічного життя. На те відповів Франко: „Русини, це не партія, це громада“. І ми — каже передсідник — перейдемо ці Збори як свідомі і згідні громада.

ЗВІТ З ДІЯЛЬНОСТІ Р. С. У. К.

Після того Голова передає слово нач. дир. сен. О. Луцькому.

О. Луцький, зазначив у своєму рефераті, що кооперація це важкий і певний шлях, який собі пробиває український нарід до кращої будучності. Застановімся, чи пішли ми за останній рік вперед, чи поглибився наш кооп. вишкіл. Ані покора, ані бунт раба не може бути елементом думки українця. Вихід з тяжкого положення є у власних силах. Ніхто не прийде робити слабих сильними. Самі мусять скріплюватись. Дехто каже, що можна дійти до цього одинцем. І тим шляхом можуть творити сильні одиниці, але там є небезпека самолюбства. Ми проповідуємо, що до сили треба доходити гуртом. Не один режим переводить працю примусом. Це не шлях кооперації. Ми є добровільна спілка вільних українців. Людина це найбільший наш скарб, але треба пізнати і оцінити людину. А кооперація дає найкращу нагоду до цього. В нас не імпровізація, не соломяний запал, але організація і методична праця — це є та дуже потрібна форма нашого громадського життя. Основа освіти і культури — це загальний добробут нації. Тому прив'язуємо таку велику вагу до господарського поступу. Кооперативна ідея виходить з глибини душі українця і вже не раз проявлялася. Ми нав'язуємо кооперативну нитку традиції до наших стародавніх звичаїв і суспільних форм.

Дальше обговорив стан української кооперації в 1937 р.

По кінець 1937 р. було: 3330 кооператив, у тім 2292 кооп. для заг. закупу і збуту (69%), 668 кредитових (20%), 189 міських споживчих (5.5%), 143 молоч. кооператив (4.5%), 38 робітничих, ремісничих і інш. Протягом 1937 р. прибуло 243 нових кооператив. Це великий осяг! Нові кооперативи це більшість загально-закупочні, відтак кредитівки, молочарні і інш. В 1938 р. по 10 червня прийшло 66 кооператив, так що тепер Р. С. У. К. об'єднує 3396 кооператив. Перед війною було в нас 507 кооп. В 1934 р. відпало від нас насильно понад 200 кооператив з північних земель і з Лемківщини. Ревізійний Союз московіфільських кооператив має 280 кооператив. Хоч які нерівні шанси нашого розвитку і польського, всеж такі поступ наш великий і це найліпший доказ сили нашого народу. Серед членів кооператив жінки творять понад 16% загального числа. За 1937 р. прибуло поверх 51 тисяч членів. Працюємо не на ефект а на вислід, спокійно, тихо і солідно.

Пригляньмося провідів нивових кооператив. Уже 70% членів провідів уповні відповідає своєму завданню.

Торги. В усіх кооперативах І. ст. торги ростуть у 1935 і 1936 р. В 1935 р. торги виносили 46 млі., у 1936 — 55 млі. Роки кризи потрясли нашою кооперативною будівлею, але велике зусилля всіх врятувало ситуацію і без ніякої помочі ззовні потрапило не тільки вдержати, але й розвинути кооп.-економічне життя. Українська кооперація торгує і з нечленами, але веде пропаганду, щоб перейти на торги тільки з членами.

Від літ бореться кооперація з боргами. В 1929 р. ми входили в кризу і була небезпека, що борги завалять кооперацію. В 1930 р. падають торги, але борги ростуть. Аж у 1935. році готівковий торг переріс борг. З того часу торги ростуть — борги зменшуються. Боргиба з довжаниками йде успішно далі, ліпше на селі, як у місті. Тяжкі господарські умовини молочарської кооперації відбилися на кількості її продукції. Але люди не зражуються. Зросли і члени і фонди. Для польського молочарства відкрито величезні кредити, ми мусимо власними силами вдержувати і розвивати молочарську кооперацію.

Справа збуту хліборобських продуктів. У 1935 р. вибивався на верх збут яєць, у 1936 р. збільшується збут яєць і живини значно, але найбільше розростається збут збіжжя (більш як десятикратно). В 1937. р. дальший помітний зріст в збуті збіжжя. В той спосіб ми стали на збіжжів ринку одним з найповажніших купців. Наша промислова продукційна кооперація ще в початках, але всетаки і вона розвивається і з року на рік виказує кращі висліди. Основою

До Впов. Передплатників Складанки П. К. О.

розсилаємо з нинішнім числом, якими просимо надсилати передплату на липень 1938 р.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

доброго розвитку усіх видів кооперації є безсумнівно добра кредитова кооперація. Майно нашої кредитової кооперації зросло вже до 5,264 тис. зол. Вкладки ощадності по кредитових кооперативах також ростуть з 6.100 в 1935. р. на 7.100 в 1937. р. без Центробанку. У Центробанку з кінцем 1937. р. було ощадностей вкладів 1.820 тис. золотих. Так своїм власним великим зусиллям відповідаємо на наші великі запотребовання. Усі наша кооперація закінчила 1937. рік з поважною білянсовою надвишкою.

Протягом 1937. р. Р. С. У. К. розбудував і уліпшив організацію заочних курсів, поширив вакаційні курси, перевів кооп. курси в різні навчальних установах. Розбудовано пропагандивний відділ. Протягом року зроблено 216 кооп. свят. Побільшено обем Г. К. Ч. і тираж „Кооперативної Родини“. Ревізори і організатори виконали таку працю по кооперативах, якої не зробив ні один ревізійний союз у Польщі. Поширилися організаційні колегії при Повітових Союзах і ця новість дала добрі висліди. Дрібна ощадність, мимо перешкод, розвивається успішно. На 1938. р. кладемо собі нові завдання: охопити наш домашній промисел. Думка власного репрезентативного Дому Української Кооперації втілювалася в 1937. р. охоче. Перевів це діло цілий край, спільними силами і спільними жертвами.

Ідемо постійно вперед, але маємо багато перешкод на нашій дорозі. Ми вирости високо і тому стягаємо на себе громи. Але це як тільки гартує. Ми творимо нову фалангу людей, що йдуть у перших лавах нашого економічного походу. Співпраця, що виходить не тільки з ума, але й серця, любов така як любов мами, незнищима і вічна — ось та наша сила, що все перемаже.

Звідомлення з рахункового замкнення зліз дир. І. Филипович. Збільшення кількості кооператив і нові закони примусили Р. С. У. К. збільшити число працівників.

З видатків, які мав Р. С. У. К. „Кооперативна Рада“ в Варшаві дістала 10.900 зол. Ціна каменниці коштувала 147.100 зол., контракта 22 тис. Перерізка цілого будинку і надбудова коштувала 144 тис. зол. Цілий будинок так як є коштує 320 тис. зол.

Інж. Дутка іменем Контрольної Комісії здає звіт з контролі. Контроль Контрольної Комісії ствердила правильність рахунків РСУК і тому Контрольна Комісія ставить внесок на затвердження рахунків і білянсу та уділення Реді і Дирекції абсолютотрі.

Дир. Луцький подає до відома, що 28. VI. в год. 3.30 буде висвітлена перша кооперативна фільма „До добра і краси“.

Після того передсідник Зборів перед закриттям першого пленарного засідання, витяє прогулянку кооператорів з Лемківщини (оплески). Лемківщина, механічно відтята від нас, але дає руку об руку з нами до кращої будучності нації.

Юліян Опільський

ІДОЛИ ПАДУТЬ

Історична повість із часів ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО
Том перший.

170 стор. ЦІНА зол. 2.—
Дістанете у Видавничстві
„ДІЛО“, Львів, Ринок 10.
і у всіх книгарнях краю.

НОВА КНИЖКА
БІБЛІОТЕКИ
„Д І Л О“

Книга за цієї великої
книжки. — Мисленнєво
Володимир. Вид. і
відділення у парубочій
імператорів і жовтій
жовтій і її сестри.
жовтій і її сестри.
жовтій і її сестри.
жовтій і її сестри.

Павлоко поплили у танці пари одна за другою. Вальс, венгерка, чардаш, па-д'еспань, маурка, па-де-катр, полька-кокетка і багато інших танців, що ворухили молоді серця, мінялися по черзі.

Ось пролетів у вальсі Жорж Нестеренко („душа!“ так прозвали його інститутки) з Нілочкою Звигіною. Вона меланхолійно схилила своєю голівку на його мужнє плече, а лукава усмішка тремтіть у напів заплюснених очницях і вушко червоніє від напівшутливих гарячих слів юнака. Ліля Носенко, дочка господаря дому, повненька, ніжки біліяка вся в рожевому промайнула шаслива в обіймах бравого гвардійця, Шури Дуброви-Уляновича. Та чи можна всіх перелічити? Що значили ймення? Вей ці Коко, Мімі, Зізі, Вови, Шури, Алексіси, Ніночки, обернулися в один яскравий рій, у танцюристий вир, з якого промайне часом з хвилі коронкових, газових дівочих олягів офіцерський еполет, чи чорна поза фрака. Танець пляш, мавив, розворушував і найкошодніші серця. Поважний суддя, 50-літній черевач Розумів, (азі мазепинські голоси твердили, що колись рід його звався Розуми, але для швидкого поступу кар'єри котрийсь предок дочепив спасення „ов“) не втерпів, шаркнув карти на стіл перед здивованими партнерами і вникотився із сусідньої кімнати, а очі розбіглися серед розбавленого гурту. Запросив першу з черги пляню в танець. Пані Мальченко, ошасливлена, мавірно схилила голову на його плече і зашепестав сірим шовком, мов шчирка. Вона улажала нижчим своєї шляхетської гідності зрадiti моду своєї молодості і зявилася на балі у суціль бодай зперед 30 літ. І ось тепер плила в нитовні вся в фальбанах, кокардах, рюшах і з тюрніром.

(Далі буде).

Сторінка без політики.

Найбільший багач і найбільший скупар.

Найбагатішою людиною на світі є князь Нізам, володар великої країни в серці Азії, що називається Гайдерабад і Берар. Всі американські мільярди, як Морган, Рокфелер, Вандербільд та всі індійські магараджі, є жебраками в порівнянні з тим східним Крезом. Кажуть, що Нізам, має сьогодні тільки самої готівки на суму 10 мільярдів золотих! Його майно постійно росте з року на рік. На кожні свої уродини дістає він у дарунок від своїх підданих гостинці, вартості 15 мільйонів. А минулого року з нагоди свого срібного весілля зібрав Нізам у готівці

коло 20 міль. золотих. Володар Гайдерабаду є власником 30 чудових теренів, його дорожності оцінюють на головокружну суму — 200 мільйонів золотих.

Але кажуть, що цей багач є страшенно скупий. Нікуди не виїздить, не подорожує, їсть дуже скромні страви, одягину так довго носить на собі, поки вона не розлетиться на клапти. Наймилошою його розривкою є замкнутися на вечір у самотньому підземеллі, де зібрані всі його скарби та насичувати своє око тими казочними багатствами, що там лежать від віків.

Великий Театр

НИНІ В ВЕЧ. Гостинний виступ артистів театру
ЦИРУЛИК ВАРШАВСЬКИЙ

Невідчлочно востаннє в сезоні **ЗАВТРА 3-30 ПОПОЛ.**

КОРОЛЬ ВОЛОЦЮГ (Бікети в ціні зол. 1 і 2 на всі місця в партері, ложках і балконах)

Штучне серце.

Ми писали про найновіші досліди американського вченого д-ра Кареля. Сьогодні подаємо ще кілька подробиць про незвичайно цікаву справу т. зв. штучного серця.

Славний біолог Інституту Рокфеллера Карель, що в 1934 р. відбув спільний лет над океаном з полк. Ліндбергом, відомий зі своїх студій над відкриттям т. зв. „механічного серця“. Тому 2 тижні, в розмові з представником Фільософічного Т-ва в Філадельфії, представив він поступу у своїй праці. Досі вдалося Карелю затримати в замкненій бутлі при житті серце курки протягом кількох хвилин. Тепер Карель заявляє, що таксамо можна

затримати при житті кілька літ людське серце, зміняючи його в т. зв. „механічне серце“. Він каже, що вже дуже близько практичної розв'язки цієї проблеми. Всі американські газети зацікавлені над тим, чи „механічне серце“ справді продовжить на кілька десятиліт людське життя, як це заявляє д-р Карель.

У кожному разі справа т. зв. „вічного життя“ стає в науковому світі чимраз більше актуальною. Може і справді прийде такий час, що люди будуть підтримувати своє життя штучним серцем і житимуть доки їх не втомить життя.

Підземні магазини на випадок війни.

Перед кількома днями писали ми що підземні магазини лабораторії, в яких на доручення французького міністерства війни нагромаджували запаси свіжої крові потрібної раними вояками на випадок війни. Це може і адивувало декого, що задивлені в марево війни держави пам'ятають лиш про те, якби продовжувати життя своїх вояків. Та як пишуть різні часописи воєнні приготування йдуть у всіх державах стрімголовним темпом і почин французького міністерства війни це, так сказати, лиш один із останніх етапів у підготові. Інші держави, що осталися позаду, мусять уживати всіх заходів, щоб у тих воєнних перетонах наспісти за іншими. Вони мусять починати від озброювання і придбання харчів. А харчі в деяких випадках і державах, рішають про перемогу, про бути й не бути.

Англія забралася швидко в останньому часі поважно до воєнних приготувань. Парламент ухвалив мільярдні суми на озброєння, на виріб воєнного знаряддя — гармат, муніції, літаків, кораблів — зокрема велику увагу звернули на справу прохарчування підчас майбутньої війни. Як відомо, Англія це промислова країна. Власних харчевих запасів — обрахували — там вистачило б лиш на 17 днів. І колиб ворожі сили заблокували Англію зі всіх боків — то дуже скоро Англія мусіла б піддатися наслідок браку поживи.

ОКРЕМИЙ ХАРЧЕВИЙ УРЯД.

І тому при міністерстві війни створили спеціальний харчевий уряд, під проводом сер Генрі Френча, що вже підчас війни був харчевим інтендантом і є визначним фахівцем у тій ділянці. До співпраці в цій уряді запросили найвизначніших фахівців Англії. Є там Джо Ренг, найбільший англійський промисловець Англії, якого батько був колишнім звичайним мельником у графстві Суффолк. Його син є нині власником багатих і найбільших парових млин. Другим фахівцем — є лорд Лівергольд, власник великої фабрики мила „Сантайт“. Він є спеціалістом від продукції маргарину і рибних консерв. Самуель Смедлі, британський „король консерв“, працює над способом консервування яри і булби. Найбільші фабрики мариолад Гартл, Робертсон і Тіклер привне-

сли зі собою проби мариолад з грейп-фрутів і небагом вони дістали великі замовлення для воєнних харчевих резерв. В комісії засідає, очевидно, теж „король чаю“ Ліптон, бо — як це недавно ствердив Вінстон Черчилль — Англія скорше обійдеться без хліба, як без чаю.

КУПУЮТЬ... КУПУЮТЬ.

Харчевий уряд, чи інакше сер Генрі Френч приступив тепер до приготування відповідних запасів. З тією метою він зорганізував цілий відділ знаменитих агентів, яких вислав на суходіл робити закупки. Завдання агентів було доволі дискретне: не можна було дати знати, що це закупки для англійського міністерства війни, бо першим наслідком такої вистки була б завишка цін збіжкових та інших продуктів. Агенти виважалися знаменито з порученого їм завдання й поробили мільйонів трансакцій.

Одночасно цілий штаб учених — хеміків, біологів, лікарів — перестудював плян прохарчування мільйонних мас людей теоретично. Перша річ, на яку звернули увагу — це справа дослідів вітамінів. Всі консервовані харчі мають ту небезпеку, що в них може бути замало потрібних для організму вітамінів і тому учені дійшли до способу продукування синтетичних вітамінів А, Б, Ц і Д, консервованих у спеціальних препаратах. В інших лабораторіях міністерства народньої оборони працюють учені над вивороненням синтетичних харчевих продуктів. Кажуть, що вдалося їм виворонити шоколаду з дерева. Почали теж виворонювати винахід двох англійців, що полягає на плеканні рослин у пивницях без сонця. Однак продукти виворонені в такий спосіб, мають що хабу, що вони гіркі.

МАГАЗИНИ В КОПАЛЬНЯХ.

Щі всі засоби поживи — збіжжя, овочів, консерв, товстів і т. д. — треба де-як помістити. В першу чергу треба підшукати такі сховища, де не легко могло б їх догаянути ворожа бомба, друге — таке місце повинно бути достаточо сухе, холодне, з постійною температурою. Містер війни Гор Бейліш звернув увагу на старі, виспільзовані копальні в гірничих теренах Зельсу, Лекшайру, і Дорем, що могло б стати знаменитими магазинами. І ось — населення

цих теренів звернуло увагу, що вже від кількох місяців зіймаються там цілі партії інженерів очищують, щось будують у старих копальнях, що досі лежали собі призабуті й порослі травою. Ввесь цей терен у великому промірі окружило військо й недопускало там нікого навіть журналістів. Прешті загадка вияснилася — населення вислізло, що до копальні звозять великі засоби харчів — і спускають їх візками у підземелля. Тепер вже й преса пише про це — і в пресі починаються точні описи цих небуденних магазинів у глибині 100, 200, 500 метрів. Побудували там величезні галі, холодильні, вентилятори і т. д.

ХАРЧЕВІ КАРТКИ.

Приготування їдуть так далеко, що в тайних державних друкарнях видрукували вже гори готових харчевих карток, які негайно пішли в рух з хананною вибуку війни. Що більше! Іменовано навіть сотки харчевих комісарів — без відома цих останніх — які негайно об'їздили свій уряд. У пресі, в різних жіночих та інших товариствах ведеться жива пропаганда за веденням скромнішого „харчу“ (як відомо, англійці дуже вибагливі щодо їди). Взагалі — воєнна підготовка англійців у ділянці їди й харчів ведеться повною силою пари, з використанням усіх адміністративних, військових, наукових і інших сил.

На випадок війни мусимо бути приготувані не лиш на наступ ворожих армій та дегунів, але теж на наступ... на наш апетит і шлунок.

ОРИГІНАЛЬНИЙ РЕКОРД.

Особливий рекорд здобув один підстаркуватий турок Мустафа Кішлі. Коли його недавно приловили на гарячому винику крадіж та поставили перед суд, суддя, що переводив розправу, запитав його, скільки разів він був уже караний.

— 400 разів! — відповів із гордістю Мустафа.

Суддя зразу змиркував, що злодій стріть собі невідповідні жарти, але заглянувши до актів, переконався наглядно, що підсудний говорить правду. Згаданий турок ціле своє життя мандрував постійно з в'язниці на волю і з волю до в'язниці. За незлічені свої проступки пересидів він у холодній беручи на гурт 32 роки! Карали його завжди за дрібну крадіж. Мустафа Кішлі має тепер 58 літ.

ВЕСЕЛЕ

КОЛИ ПАНИ ОБІДАЮТЬ.

Перед бідним студентом, що через свою бідність не їв часто обіду, хвалився багатий панок-добробич, як він дбає про своє здоров'я: — Я — каже він — обідаю правильно в полудне, часом і передполуднем, бо тоді обідають всі високопоставлені й багаті люди.

Йому у відповідь сказав іронічно студент: — Помилаетесь, пане! Знаю, що перед полуднем обідають зовсім бідні люди, в полудне підпанки, пополудні багаті пани, вечором міністри, але цар аж на другий день. Я, очевидно, тримаю руку з найвищими достойниками та обідаю тоді, коли й вони, себто вечором, або аж на другий день.

В ОБЕЗПЕЧАЛЬНІ.

Контрольор обезпечальні питає служницю: — В яким характері працюєте в цьому домі? Служниця: „Я... я без характеру“.

ПЕРЕХИТРИВ.

Скупар найняв цигана косити. Щоб його харчі дешевше коштували він сказав жінці дати циганові рано нараз: снідання, обід і вечерю. Коли циган наївся, скупар каже: „Тепер ходім косити“. На те циган: „Господарю, виж знаєте, що по вечері порядні люди спати лягають“.

СПРАВЕДЛИВА.

Мачуха дає сному сніхові Михасеві один пиріжок, пасербові Петрусеві аж два і каже до нього: „Петрусю, дай Михасеві (половину) і пиріжок, бо ти дістав аж 2, а він лиш один!“

НЕ ГІДНИЙ.

Удовець у місяць по смерті своєї жінки хваляється приятелю, що жениться вдруге. Приятель, якому подрузине життя надошло, відповів обурений: „Хто по першій подрузі хоче сконити друге, той не є гідний того, щоб йому перш жінка вмерла“.

Алькоголь вироджує раси й веде до загиб-

СПОРТОВА СТОРІНКА.

Українські копуні „Просвіті“.

У дні 23 і 26 з. н. відбувся на грні Соколявського футбольний турнір чотирьох українських дружин: з нагоди ювілейного року Просвіти. У турнірі брали участь такі дружини: Україна, Степ, Зоря (Львів) та Дністер (Самбір). Першого дня відбулися дві стріли, а саме Дністер — Степ і Зоря — Україна. Переможцем турніру вийшла, як цього можна було очікувати, Україна, яка у двох матчах не програвши гри здобула 4 пункти і відношення воріт 10:1. Друге місце зайняв загалом вражаючий відношенням воріт Дністер, який мавгал розчарування, бо крім кількох хвилин доброї гри в першій половині підчас зустрічі з Україною, нічого особливого не показав. Найбільшою хвилю Дністра була його слаба оборона. Зоря — це доволі кмітлива дружина і при тім дружина солістів. Її найкращою лінією є напад, у якому грають найталановитіші амагуни дружини. Команда доброї індивідуальної гри, як цілість — грачі себе доволі не розуміють або не хочуть розуміти. Найприємливішою несподіванкою турніру був Степ, який зарекомендувався в якнайкращому бою. У дружині Степу понад рівень виросла ціла лінія Тимішо на середній допоміж, повним підом дружини вирізнявся, амотна і працює рівномірно у всіх лініях.

Поводом стріли дані такі висліди:
Дністер — Степ 2:1 (1:1). Занепокоєна на чималу перевагу, бо Степ ніяк майже цілу першу половину 1:0 не стрілу Чорній і при тому весь час переважав, витворюючи під воротами Дністра багато небезпечних ситуацій, яких він не використовує лише завдяки добрій поставі воротаря Дністра та стрілової напівоборони.
Дністер здобув перевагу над собою Цілісного противника й виставив доволі ослаблений склад, без кількох добрих амагунів. Степ заграв зі збувалою слабкістю і швидко у другій половині піддався більш ретельному протиставленню.

Ці дружини грали в таких складках:
Дністер: Рогунський, Шитова, Ленчанин, Маліш, Кранс, Богоніс, Колотів, Прик, Ванісевич, Кульчицький, Фуркошай.
Степ: Костів, Литвин, Березов, Вергасов (Ошун), Тимішо, Калмадз, Чорній, Петрівський, Огній, Панчипин, Гаула.

УКРАЇНА — ЗОРЯ 11:0 (6:0).
Україна заграла концертно в ліній напад, якому відповідали всі ації, тоді інші лінії дружини тем виконали своє завдання. В нападі на спеціальне прийняття заслуженого трику: Скопен, Мільш і Богурат. Із крайніми крайній Тихоні. Вовсім добре грав Каратинський як середній поміч і Крамський на бічній допоміж. Завога не мала водно ланкової гри, при чім Мільшом грубо ліній від Магоцького П. Вовсім оборона переважно кімла грінних ситуацій.
Ціла дружина Зорі грала ніяк свого звичайного рівня зі сальною тремом. Однак треба при тім примітити Зорі, що не зважаючи на гурганні наступні України, Зорі ні на мент не обмежувалася до оборони й намагалася адекватно рівнорядну гру. Дуже приємно грав у Зорі Бандик на воротарі і Вілісевич на залоні. В допоміжній Данилович. Напад не мав повноти ланки своїх ацій і все заплановано рішався на стріли.

Ворота для України здобули: Богурат 5, Скопен 6 і Мільшом 1. Обі дружини виступили в таких складах:
Зоря: Бандик, Мильш, Вілісевич; Андрійчук, Давидович, Вовк; Максимів, Валдик, Гармачевський, Крушельницький, Микитин.

Україна: Вовк; Мильшом П, Магоцький П; Король, Каратинський, Крамський; Тихоні, Скопен, Мильшом, Богурат, Гомошеский.

ЗОРЯ — СТЕП 3:1 (1:1).
Зоря не мала досі шаста до Степу, а ним програ-ла досі три матачі підрад і цим разом свою перемогу не одержала Зоря тем легко і вислід був радше шабанин, ніж заслужений. У Зорі виходить назовні давній грінх провідникових амагунів, а саме їх газелиний егі-там та слабший егіт. Степ мав у першій половині куди більше в гри і швидко у другій половині Зоря почала екіпніше патиспати і в тому ж часі здобула двох воріт. В Зорі добре грав у нападі Микитин (у другій половині), Вілісевич і Данилович. У Степі ціла дружина грала швидко, крім дивно слабого Чорній і безпорадного Огній. Найкращим гравцем обох дружин був Тимішо на середній допоміж.

Обі дружини грали приблизно в подібних складах, як і минулого дня. Ворота для Зорі здобули: Ковалів, Микитин і Крушельницький, для Степу Чорній (при допомозі рух).

УКРАЇНА — ДНІСТЕР 8:1 (4:1).
Дністер виступив у трохх вражаючому складі і випав тож куди краще, як у суботу. У першій половині зумів Дністер держати не лише рівнорядну гру, але й до 16. хв. він зна 1:0 а притомного й гарного стрілу Ванісевича. Та слаба фізична кондиція Дністра була найбільшою перешкодою до одержання якогось більшого успіху. У Дністрі найбільше подобався Маліш у нападі, Ленчанин в обороні та воротар. В Україні жову концертнувалі пільний напад, зокрема трійма, в допоміжній Цимбалі й зовсім добрий Каратинський. Оборона певня. Вовсім лиш у першій половині мав працю.

Ворота для України здобули в такий черзі: 16. хв. Мильшом, 26. хв. Мильшом, 27. хв. Скопен, 44. хв. Скопен, після переори Богурат у 4. хв., Богурат у 7. хв., 16. хв. Скопен і 22. хв. Скопен.

Перед матчем України з Дністром відбувся дефіладі залюсесників України й Зорі. Залюсесники обіклали на прирешенні національними барвами колесом біжно докола й установили на грні, на якому тож відбулися всі чотири дружини копуні. Дир. Шаперович Юліан залюсесив до залюсесників ширшу працю й відтак бажавши в дані ланкаверний успіх для добра і слави українського спорту, передав найкращому українському залюсесникові Огнейшанові прегарний дорожній перетовний ровер (до якого рази виконала українська молода фірма залюсесницько-механічна братів Шмотосових зі Смилової). Це окрім, але й симпатичне свідом наших залюсесників залюсесило помітно враження не лише серед самих амагунів, але й серед публіки. Це свідом залюсесили залюсесники ефектовним, показовим бігом докола біжні.

Після закінчення турніру голова Матірнього Т-ва д-р Іван Брик вручив переможній дружині України прегарну срібну чашу виконання Ст. Федиського. Одночасно голова передав орбіти пилетри за II і III місце та за участь у турнірі Дністрові, Зорі і Степові, заохочуючи всіх амагунів до дальшої праці над кращою душі й тіла. В імени копуні промовляв дир. Чуман. Триватиє „Слава“ в честь Просвіти закінчило цю на-смірля урочисту спортову імпреву.

Вартів у суботу к. 500, а в неділю до 2000.

Поручаємо!

„Говерля“ „Буй-тур“

ТА ІНШІ РОБЕРИ (МОЛЕСА)

кооп. „П Л А С Т“

Львів, вул. ГОРОДЕЦЬКА 93.

НАДАЙТЕ ПРОСПЕКТИВ — ЦІННИКІВ.

Це їх обв'язок як господарів, а Кадіма, чи Вас П. прихильники готові на відважності Сягу з рівноваги „скуповити“.

Вертуючись до самої гри треба отвердити, що Сяг заграв дуже добре в першій половині щойна після здобуття двох голів. І нападники Кадіма була до того часу рівнорядною дружиною і навіть небезпечною в офенсивних аціях. Це теж спонукає нас до відваги, що вислід відважності мету в Перемішлі не є у сто відсотках певний, не дивлячись на це, що Сяг буде фаворитом в цьому мету.

Друга половина належала до Сягу лише за на-чату (перед обидвадцятьма усуненими з гри суд-дям, Ходзин з гри в 11 хвилин) і наприкінці, коли Сяг сарним фінішем підкинув вислід на 8:1. Потесні вор-та здобула Кадіма в 10. хв. II-ої половини.

Найкращою частиною дружини Сягу був Івант, зокрема Федорович П. на середній, та Лосинський в воротах. Найкращою частиною дружини господарів був напад з Озерманом на чільнику.

Ворота для Сягу здобули по черзі: Медницький і ліній Турко, Суддя П. Савицький назовгал слабі і те-пину в грні Ходзин на правильний і доволень під-сход до горішнього м'яча.

Склад Сягу на цих амагунних аціях такі: Лосинський, Медницький, Побишеский, Ходзин, Федорович П., Неофіт, Рашівський, Суємий, Турко, Пилип, Медницький.

ТЕРНОПІЛЬ. Т. С. Л. — ВГУДА 2:1.
Ворота для львівської дружини здобула Вас.

При міграні і нервовій вразливості відважності ро-ладу у травленні шлунка або кишок, вистає думи й-сто невелика кількість природної гіркої води Франці-ня Йосифа, щоб скоро усунути ці неприємності.

МИСТЕЦТВА Б-ЛІСІ.
ДРОГОВИЧ. Ватра — РКС (Стрий) 3:2 (2:1). Мет на адекватності в Б-лісі.
СТРИЙ. ТУР (Дрогобич) — Скала 3:2 (3:0). Мікту-пове мистецтво Б-лісін. Скала заграла дуже слабо. Во-рота для Скали здобув Запалтинський і Павліш. Чир-говий мет у Дрогобичі Скала мусить рішуче виграти, щоб не відпасти від дальших розгромів.

ОКРУЖНА ЛІГА.
ЛьВІВ. Лехія — Погонь 1:5. 2:1 (1:0). Ворота для Лехії здобули: Микитинський і Водриш, для Погоні Ів-алаш, Судушови П. Вовсім.
СТРИЙ. Погонь (Стрий) — РКС 6:2 (2:0). Ворота для Погоні здобули Гофман 3, Паризь 2 і Валішай, для РКС-у Подушентон і Кадра. Судушови П. Нуссберг.

ДЕРЖАВНА ЛІГА.
ЛьВІВ. Погонь — Висла 2:1 (0:0). Дуже повіль-ний мет, відважний при свистах і вигуках публіки. Ворота для Погоні здобув Шушпан (самовбачити) і Шит і м-ного, для Висли Грач. Судушови П. Ротті.
КРАКІВ. Краковія — Рух 3:2.
ВІЛЬНО. Сьміглі — ЛКС 4:0 (3:0).
ВАРШАВА. Варшавська — Ватра 2:1 (1:1).
КАТОВИЦІ. АКС — Польонія 1:0 (0:0).

ЗА ЧАШУ СЕРЕДУЩОЇ ЄВРОПИ.
КЛАДНО. Кадіма — ГАСК 3:1; БРНО. Жилиш-Ференцварш 3:1; ДЖЕНОВА. Дженова — Спарта 1:1.
ВІЛГОРОД. СК Богорядський — Слава 2:3; БУДА-ПІШТ. Гунгарія — Ювенту 3:3; БУКАРЕШТ. Уніон — Радіа 4:1; МІЛІНО. Амброзіана — Кілімент 4:1; ТБ-МІШВАР. Рішова — Міліно 3:0.

КОРИСНЕ ВИДАННЯ.
Накладом Українського Туротжико-Крамського Т-ва Пилиш повнілася книжка Юліана Тернотка з. і „Верхній лемківський Бескид“. Ця книжка — це справжній мандрівничий провідник по Лемківщині, який повинен одержити в руках усіх спортовців, які вибираються літом на мандрівки. Досі так мало амагунів складалася, що мандрівничі провідники спортовців і е-спортовців працювали на Воєнішину, Гортані, Чорно-гору, лиш Лемківщину залишили забути.
Виданий провідник є найкращим інформатором для мандрівника про Лемківщину і найкращою амотою до аніроу у лемківській горі. Крім загальних даних про Лемківщину, для автор у провіднику ще й докладні дані про мандрівничі шляхи й озерки, лісові долини, історичні пам'ятки й застатки горі. Усі пильні історичні пам'ятки й застатки мандрівки, а-пильні купити собі по багаторічному амагуні і-тошом малюю Лемківщину.

Складючи впродовж року щотижнево по зол. 12.10 вийдеш на місячний побут до Берліна по зол. 12.90 вийдеш на місячний побут до Відня по зол. 13.90 вийдеш на місячний побут до Міліно по зол. 15.13 вийдеш на місячний побут до Париза

Запевнить Тобі змогу вийти за кордон послідовні економії у

Пром-банку

Львів, Гродзіцких 1. І. п.

Тел. 282-15 і 200-18

Признання і пересторога.
БОРИСЛАВ СЯН — НАДИМАГ 3:1 (2:0).
Сяг залюсесив на признання не лише за перекон-ливий вислід на бориславському грні, але й за ро-зумну тактику, порозове опанування, нікого не адекват-но навіть бутальна гра господарів та потурання боз-ометним їхнім фалом суди амагунів. П. Савицького. Дружини Сягу індивідувала м'яча, не ніг противника й тому ації та в гри була продуктивна й дошляла. Ко-лиш наша залюсесив таку саму тактику і на ре-зультат в Перемішлі за успіх можемо бути спокійні.
Коліш наша дружина пішла на приманчивий голос-мети на бориславській фалі та грала в надто ованте-ним настановленням — може пропати не лише сам у-спіх рівнянкової стріли, але воно моглоб коштувати саму дружину й цілий клуб дуже дорого. Ці маси гандичів, що прийдуть на відважний мет Сягу, спочувть ба-ти гарну, дошляну і жертвувати гру вищої дружини. Зокрема овантеки повинні відважний мет заграти амагунівніше й не дати себе вивести в рівновагу.

Мобілізуємо капітали до творчої видавничої акції!

Маємо незвичайно вартісні й успішні видавничі помисли, що вимагають негайно реалізації. Хто має понад 3 тисячі золотих капіталу, хай приступає до співпраці. **Добре діло, запорука звороту капіталу кожноразом до 6-х місяців із 25 % зиском, а хто хоче, може одержати постійне заняття у Львові.** Точніші інформації листом. Зголошення слати на адресу: **Осередок Видавничої Допомоги Масовій Освіті** (В-тво „Дешева Книжка“) **Львів, Гродзкіх І. ІІІ.** із допискою „Співпраця“.

Закінчення драматичного конкурсу.

КОМУНІКАТ РАДИ „ТОПЖ“.

Рада „ТОПЖ-у“ на засіданні 16. VI. ц. р. вирішила дефінітивно справу драматичного конкурсу:

1) Розділити гроші, призначені на І. і ІІ. нагороду на дві рівні частини для Ю. Косача за пєсу „Кирка з Львола“ і Евг. Іванцева за пєсу „Мрячні дні“ по зол. 200 (двіста).

2) Відступити від вимоги виставити нагороджені пєси одним театром з огляду на те, що Ю. Косач законтрактував свою пєсу на власну руку з театром „Заграва“, а театр „Заграва“ відмовився виставити рівночасно другу відзначену пєсу.

3) Дати вільну руку авторам щодо виставлення пєс. Тим самим Рада „ТОПЖ-у“ уважає себе звільненою від умовини конкурсу виплатити премію театрові за перші вистави обох пєс.

Львів, 23. VI. 1938.

ЗА РАДУ Т-ВА ПИСЬМЕННИКІВ
І ЖУРНАЛІСТІВ ІМ. ІВ. ФРАНКА:

Р. Купчинський,
голова

В. Софронів-Левицький,
реф. літ. нагород

Затонський признається до вини.

З Київів повідомляють, що Затонський признався у слідстві до шкідництва на полі народної освіти України, до зв'язку з ворогами совітської влади, буржуазними націоналістами і фашистськими агентами та до всіх інших злочинів, які йому ГПУ закидає. Треба додати, що на конгресі КП(б)У Хрущов виступив особливо різко проти комісаріату народної освіти УССР, якому він закидає цілу низку хиб і прогн. (Офінор.)

сі 27 осіб. Загальний звіт зложив Хрущов. Бурмистенко піддав гострій критиці діяльність комісаріату народної освіти, закидаючи між іншим йому, що він надто повільно направила наслідки шкідництва. В кількох областях не робиться нічого у справі затвердження учителів, плани будови шкіл загрожений, подібно як і приготування до нового шкільного року. Бурмистенко заявив, що справжня боротьба проти „буржуазних націоналістів“ на Україні розпочалась щойно коли приїхав на Україну Хрущов.

НІМЕЦЬКА ПРЕСА ПРО XIV. КОНГРЕС КП(б)У.

Європейська, зокрема німецька преса звернула належну увагу на київський конгрес. Такі поважні німецькі щоденники як „Фелькшер Беобахтер“ та „Франкфуртер Цайтунг“ подають телеграфічні повідомлення про хід конгресу. „Ф. Беобахтер“ підкреслює, що московський уряд провадить виразну політику асиміляції українського населення, наказуючи обов'язкове навчання московської мови по українських школах. Подаючи становий склад учасників конгресу, німецький часопис підкреслює дуже незначну участь представників робітництва, зокрема селянства, а також незвичайно низький культурний рівень значної частини делегатів, між якими є чимало анабфетів. (Офінор.)

РЕПЕРТУАР КИЇВСЬКОЇ ОПЕРИ.

„Ізвестія“ повідомляють, що по закінченні XIV З'їзду КП(б)У має відбутися у Києві прем'єра „Шорс“ на закінчення цього сезону. „Опера це мале героїське боротьбу українського народу з німецькими окупантами та їхніми наємниками, гайдамаками. Оперу цю скомпонував Б. Лятошинський, лібретто написав драматург Кочерга при співпраці Максима Рильського. Музику оснований на мотивах української народної пісні. З нагоди 20-ліття героїського подвигу Перекоп виставлять в Києві та по інших містах України оперу „Перекоп“. Головною дівою особою в ній є большевицький командир Фрунзе. Складають оперу Рибальченко, Тині і Мейтис. В майбутньому сезоні виставлять „Тараса Вульбу“ і проєктують оперу „Богдан Хмельницький“. (Офінор.)

Розгром китайського летунства над Нанчаном.

Райтер подає: 90 китайських літаків вилетіло в неділю налет на японський летунський кавальєр у Нанчані, столиці провінції Кіянсі.

Як повідомляють з японських джерел, японські протилетунські гармати і мисанські

літаки зістріляли 35—30 китайських літаків. Японські втрати невеликі: на основі японських джерел японці втратили 3 літаки, на основі китайських — 5.

Плянували замах на британську королівську пару.

Маркіз де Ревальйо, арештований у зв'язку зі шпигунською аферою, повідомив французьку поліцію, що британській королівській

парі загрожувало замах підчас її недалекої візиту у Парижі; він подав назвища головних змовників — є це здебільша чужинці.

Писимайте передплату.

Що писало „Діло“ 50 років тому

Середа, 27 (15) червня 1888.

„ІММЕР УМ ЕІНЕ ІДЕЕ ЦУ КУРЦ“.
„Берлінська „Пост“, що недавно принесла статтю „Про русинів“ звернула в ч. 155 з 17-го червня знову свою увагу на статтю „Діло“ з 27 (15) мая, в якій ми в імені всієї Русини запротестували проти того, що гр. Ігнатієв, міністр Русин, прийняв аранжувати новий хрещення Русин і злучи Україну-Русин перелаславським договором з Росією. Цю статтю подала „Пост“ без усього коментаря. Але яка при цьому аномалія! Коли орган як. Бісмарка слідує так уважно за всім, що у нас діється, австрійська офіційна преса здрімала собі на добре і до всього відноситься лиш з апатією. „Іммер ум лине ідеа цу курц“ — сміло можна про неї сказати.

МИР НА ДВА РОКИ.

„Дивну тріху і невідомо наскільки правдиву вістку подає віденський „Тагблат“. Пише він, що ген. Гурко сказав, буцімто при останнім газетним рапорті, що Росії забезпечили мир на два роки, а той час треба ужити на тактичний вишкіл війська і на організацію армії і потім на будову залізниць. Кажуть, що ці слова викликали у Варшаві велику сензацію“.

„КОРОЛЬ — ПЕРШИЙ СЛУГА ДЕРЖАВИ“.

„Берлін, 27. червня. Престольна промова, анголошена нині при відкритті пруського союму, закладає, що уряд пруського короля буде такий як і його предків. Король берегтиме так само прав народу як і корони. Король запевняє опіку всім віроповіданням, радіє з добрих відносин держави до католицької церкви і висловлює своє вдволення з фінансового положення. Вінці король обіцяє дальші податкові пільги для громад і бідних людей і кінець промови словами: „Король — це перший слуга держави“.

НЕБЕЗПЕЧНЕ БОГАЦТВО.

„У Глиниці, бережанського повіту, ударив грін в хату начальника громади і спалив її. Народ різко балакає про те нещастя. Кажуть, що „нещасно нажитим добром ще ніхто не розбогати“, бо хату побудував цей господар з дерева, яке дістав від панів за послуги при останніх виборах“.

ЗА ОКЕАНОМ.

КНИЖКА ПРО УКРАЇНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ
У ВІННІПЕГУ.

„Підсумки нашої праці“ — це наголовок нової книжки, що появилася недавно у Вінніпегу. На 95 сторінках, прикрашених 46 фотографіями, коротко зібрана історія і представлення теперішній стан парохій, просвітних товариств, Рідних Шкіл, Запозимових Братств і торговельних організацій.

В книжці є також прегарно написані історичні статті про національно-просвітний рух в Галичині. Книжку цю видав Центральний Просвітно-Економічний Комітет, до якого належать Г. Муляр, А. Криський, Д. Якимішак, І. Мазар і Й. Щербаневич. Матеріали до книжки зібрав А. Криський, зредатував її інжир-агроном М. Карабуть.

Жарди сойму.

В понеділок відбулося засідання сойму, який ухвалив у першому читанні та відіслав до комісії закордонних справ законопроект ратифікації договору між Апостольською Столицею і польським урядом у справі звороту поуніятських лібр. Крім цього сойм ухвалив ще 11 законів, що ратифікують різні міжнародні умови і закони про конверсію облігацій 6-ти процентової домірової і 7-ми процентової стабілізаційної позички.

У-те Звідомлення

РІДНОЇ ШКОЛИ В СПРАВІ УКРАЇНСЬКОЇ
ПЕДАГОГІЧНОЇ ВИСТАВИ.

1. По день 26. червня ц. р. виключно відвідало Першу Українську Педагогічну Виставу по-верх 3.000 осіб.

Між відвідувачами було кілька прогульок кооператорів. Були також гості з Білорусії (Вильно), з Болгарії (Софія) та з Югославії (Београд).

24. червня ц. р. відвідав Педагогічну Виставу куратор Л. Ш. О. п. Т. Купчинський.

2. Діловий комітет продовжив речення Першої Української Педагогічної Вистави до неділі 3-го липня ц. р. виключно.

В цьому дні визначено буде Вистава відкрита безперервно від 9-ої год. рано до 18-ої год. вечора.

3. Продовження Педагогічної Вистави поза 3-го липня ц. р. непередбачене. Хто бажає відвідати цю Виставу, повинен це зробити в цьому тижні.

ЯПОНСЬКИЙ
БІЛИЙ
Б О ЗПУДЕР
З ПУШКОМціна
зл. 1,25НАЙМОД-
НІШИХ
КРАСКАХ

И.ШАХ ВАРШАВА

Театри.

Великий Театр:

Вівторок 28. 6. год. 8. веч. Виступи арт. театру „Цирули Варшавський“.

Середа 29. 6. год. 8.30 попол. „Короля волонти“. Год. 7.15 і 9.15 веч. Виступи арт. театру „Цирули Варшавський“.

Театр Ринородностей:

Вівторок 28. 6. год. 8. веч. „Іван“.

Середа 29. 6. год. 4. попол. „Іван“. Год. 8. веч. „Іван“.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

ДЕЛЯТИН:

28. 6. Орлеан.

29. 6. Пригода в Чорні.

30. 6. Нісова пісня.

1. 7. Новолітня.

Український Народний Театр ім. М. Садовського.

КУТН:

28. 6. Пісня Бескиду.

29. 6. Чесна Сузанна.

30. 6. Гетьман Полуботок.

1. 7. Малепа.

2. 7. Востаніє.

КОВАКИ:

2. 7. год. 4. попол. Гетьман Полуботок.

КОСІВ:

2. 7. Гетьман Полуботок.

ЖАБЕ:

4. 7. Пісня Бескиду.

5. 7. Чесна Сузанна.

Театр приймає до твору творів і басів.

КІНА.

АПОЛЬО: „Люди з завулка“ ла осм. М. Горького.

АТЛАНТИК: „Золото на вулиці“ з Давидом Даріє.

БАЛТИК: „Пропавший острів“, „24 години кохання“.

ВАНДА: „В тині самотної лані“, „І любов для початку“.

ГРАЖИНА: „Копернік“, „Іх есеє-дошча бабуса“.

ІВРОПА: „Не знала кохання“, „Ві-ше зліх секретарка“.

КАСІНО: „Дені на пересонах“.

КОПЕРНИК: „Криза над Гоголем“, „Відає сміхливий“.

МАРСУСЕНЬКА: „Слава та тіні життя“, „Сонячний день світ“.

МЕТРО: „Діти вулиці“, „Орієні острів“.

МІРАЖ: „Сам Франціско“.

МУЗА: „Саратого“, „Шість літ кохання“.

ПАЛІО: „Збулися і живі“, „Вороне“.

ПАКО: „Я вимушена“ з Давидом Даріє.

РАЯ: „Наречена з Віллі“ з Маргою Бекет.

РІАЛЬТО: „З кохання недостатньо“, „Всі життя виледа“.

РОНСІ: „Фрелли уласнікне світ“.

СВІТ: „Чарівні оркест“, „Діти з Парижа“ з Лілі Поко.

СТИЛІВЕ: „Пратер“ і режія.

ТОП: „Пострах Монголі“, „Безшумно почалося“.

УТІХА: „Прощайте місто“ та режія.

ХІМЕРА: „Королева передмістя“.

ФОТОПЛАСТИКОН:

(пл. Марія-Ельві).

Горішні Австрія: Місто Вельс, Гори Смерти“.

ФОТОПЛАСТИКОН „Святівід“ (Пасаж Гасмана 4. 7):

„Шведія, Норвегія, Люфот“.

Львівське РАДІО.

Вівторок 28. червня 1938.

6.45 Рухавка, 7.00 Радіошлях, 7.15 Концерт військ. орк., 8.00 Напів, а-некоти, комуністи, 11.00 Для ново-браниці, 11.20 Бримо: Сестрич підру-оц.

Український Текстильний Силал

„Manufactura“ Львів, Капітульна Площа 3.

Поручає: модніші товни на сухі, ювни на літні костюми, допнасти та су-конки. — Камгарни на мужескі літні одяги, матеріали на зєртки, попєзі-ни та оксфорди на спортіві сорочки та інше.

86, а пл., 12.03 Полудні, авд., 14.00 Легка музика з пл.; у перерві в год. 14.10 Авд. ККО, 14.15 Концерт балав., 15.00 Віржа, 15.05 Гого. і суол. вістни, 15.10 Програма на завтра, 15.15 Таборовий дені, образок для старших дітей, 15.40 Фік-госп. актуалі, 15.50 Господарські вістни, 16.05 Розр. концерт: орк., спів, два форт., 16.45 По Пеніах, 17.00 Віснучі вістни з міста, та провінції, 17.10 Орк., 17.55 Гальо! По-аірі! 18.00 Суопіальніст термітві, 18.10 Морські образки, авд. а шкільо „Форте-піані і книжка“, 18.45 „Межморя“ фрагм. От. Жеромського, 19.00 Концерт абсолю-вент. муз. консерваторії у Вільні, 19.20 Актуальна гутірка, 19.30 „З ідніи на да-леки оуходоли“, орк., у перерві анекдо-ти, 20.00 Транс. із сантоного апелю позк. свята льв. стішельні, 20.45 Веч. деншик, 20.57 Справа репертуару сіль-ського театру, 21.10 Транс. з Вілгороду: „Моя гарна село“, 21.50 Спорт, 22.05 „Ідіа кохотелішю бавілокія“ словано-муз. авд., 23.00 Ост. вістни, 23.05—23.55 Музика з пл. (надає Варшава II)

Середа, 29. червня 1938.

7.15 Транс. з воєного корабля у Гди-ні, 7.30 Концерт орк., 8.00 Радіошлях ден-шик, 8.15 Розр. концерт сальон. музика, 10.30 „Море“ Дебісіа, з пл., 11.00 „Серце Володимира IV“ фелд., 11.10 Море — тема пісеньки, з пл., 11.45 16.20 Актуаль-на гутірка, 12.03 Муз. поролок: симф. орк., міш. хор, солістка спів, Морські твори Фел. Нововійського, 13.00 „Дане-моря“, вилиток із повісті, 13.15 Орк., со-пран, тенор, 15.00 „Гдиш“ авд. для стар-ших дітей, 15.30 Для села: „Село а мо-ре“, Музика з пл., „Що нам дала орга-нізація господарств“, 16.30 Нар. напєли, спів, 17.30 Транс. з життя, 18.00 Театр Умні: „Біснєкоп із Мірі“ Як. Верещєна, 18.30 На морський хвилі, розр. концерт у вил. сальон. орк., хор (капубєські пі-сеньки) Щєлєко а Тонько, М. Кампе, пі-сні, От. Руссопкий пісєньки, 20.00 Про-грама на завтра, 20.05 Легка муз. авд-шія, 20.45 Вечірній деншик, 20.55 Акту-альна гутірка, 21.10 Оповідання про Шо-лєна, соліст Г. Штоман, фортепіан, 21.50 21.51 Спорт, 22.10 Віл Гдиш до Но-Порку, муз. авд.: орк., хор, солісти, 22.50 Цифенштрайт моряків, 23.00 Ост. віст-ни, 23.05—23.55 Музика з пл. (надає Вар-шава II).

Четвер, 30. червня 1938.

6.45 Рухавка, 7.00 Рад. деншик, 7.00 Ор-кестра маволоністіє, 8.00 Напів, анек-доти, комуністи, 11.00 Для новообраниці, 11.20 Фрагмент а опер Р. Вагнера, пл., 12.03 Полуднева авдіція, 14.00 Легка му-зика з пл., 14.15 Пісні у вил. Іви. Батєрі-єа, тенор, у супр. форт., 14.35 Трохи пісні, трохи слова, 15.00 Хліборобська бірка, 15.05 Господарські та суол. віст-ни, 15.10 Програма на завтра, 15.15 Для дітей: Великий дені Юліяа Горюшка, 15.30 Тайни Лівона, повість із 1848 р., 15.45 Господарські вістни, 16.00 Сальон. оркестр, 16.45 Вілєрєка кооператива, 17.00 Віснучі вістни з міста та провінції, 17.10 Камарасла музика з пл., 17.40 „Степанів“ Г. Сєнєвєнта, 17.55 Гальо! По-аірі! 18.00 Відчит про Матейка, 18.10 Пісні у вил. Рєспєр-Остєвєської, мєнєсопран, у супр. форт., 18.20 Театр Умні: „Елізєв-ські поєні“ дїячєл Салєвєдєра де Мас-арінга (Єопанія), 19.00 Твори Г. Мєлєппєра у вил. Г. Оттавоної, 19.20, 20.55, 21.00 Ак-туальна гутірка, 19.30 Весєлє містожє, розр. концерт: у перерві два скєті, 20.45 Веч. деншик, 21.10 Нєполєдє співалє, словано-муз. авд., 21.50, 22.00 Спорт, 22.05 Весє-лий четєвр, словано-муз. авд., 23.00 Ост. вістни, 23.05—23.55 Музика з пл. (Вєр-шава II).

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Вівторок 28. червня 1938.

БЕРЛІН 19.10 музика, 20.00 Орк. кон-церт, сальтєка, БІЛГОРОД 20.00 Нар. пі-сні, БУДАПЄСТ 13.30 Циг. музика, 17.00 Сєрєшка, 19.00 Концерт транзитиві-ської музичн., 20.00 Форт., 22.00 Камер. музика, БЕРМІНГЕМ 21.00 22.00 „Аф-рїкани“ оп. Малєрєра, фрагм. ВІДЕНЬ 17.10 Військ. орк., 19.25 20.00 21.00 „Ма-дам Бєтєрфлєй“ оп. Пуцїніа, КОПІНЦІ

18.00 „Сєвєтаннї прї чєрпї“ пєса П. Мі-говєна, МІЛІНО 17.15 Танк. музичє, 20.30 Розр. музика, 21.00 22.00 23.00 Вєчєр і-пєр: „І дїєлєтєзі амєнтї“ оп. Парєлїа, „Іді шїна пана дєдї бамбєлєа“ муз. каз-ка Ірєтєлїа, ПРАГА 18.30 Популярний концерт, 19.30 Нар. пісні Двожакє, 20.45 21.00 Концерт орк., скрипка, 21.15 Кон-церт орк., хор, Р. ПАРІ 19.15 Кам. муз., РІМ 17.15 Віол., 20.30 Розр. музика, 21.00 Комєдія, 22.00 Пісєньки, танки, СОФІЯ 20.00 Спів, 21.15 Рос. романси.

Середа, 29. червня 1938.

БЕРЛІН 16.50 Концерт квартєту, 15.00 Розр. музика, 20.00 Розр. концерт, орк., сол., баритон, 21.00 Балєтова музика, БУ-ДАПЄСТ 16.00 Танк. музика, 17.30 18.00 Циг. музика, 19.00 Орк., спів, ВІДЕНЬ 15.30 Камер. музика, 20.00 Вок. концерт, 21.00 „Давїд Пєнїтєнт“ ораторїя на гол. сол., хор, орк., органі, 22.30 Орк., сопран, КОПІНЦІ 17.00 Совїєльський адант у Цра-ї, 18.00 „Посїлїємо хліборобствє“, 18.20 Жєкєрд оглїд, МІЛІНО 17.15 Розр. му-зика, 21.30 22.00 „Ілє дує де М. Афрїка-на“ оп. Кабалєра, ПРАГА 17.50 Розр. му-зика, 20.30 21.00 Галєвий концерт зі адан-ту Совєтїв, РАДІО ПАРІ 20.30, 21.00 Театр Умні ла осн. Прєво, 21.30 22.00 Ка-мер. музика, РІМ 17.15 Пісні, 21.00 22.00 23.00 „Золотий пївнїа“ оп. Рїмєського-Корєакєва.

Четвер, 30. червня 1938.

БЕРЛІН 17.00 Форт., 21.00 Орк., БУ-ДАПЄСТ 12.05, 21.30, 22.00 Циг. муз., 13.30 Концерт військ. орк., ВІДЕНЬ 15.30 Твори Шумєна і Шубєрта, 16.00 Орк., тенор, 19.10 Орк., хор, 20.00 Пісні, 20.15 Форт., ДАСТІЦІЯНДЄНДЕР 20.10, 21.00 „Весєлє адова“ оп. Лєтєра, МІЛІ-НО 17.15 Вок. концерт, 21.00, 22.00, 23.00 „Золотий пївнїа“ оп. Рїмєського-Корєакєва, ПРАГА 21.00 Популярний кон-церт, РАДІО ПАРІ 18.00 Театр Умні, 20.15 Форт., 20.30, 21.00, Сїмф. концерт, РІМ 17.15 Спів, 19.30 Розр. музика, 21.00, 22.00 Комєдія, опїєла арфа та спіл, СО-ФІЯ 18.00 Військ. орк., 19.00 Пісєньки.

ЦІНИ „МЯСЛОСОЮЗУ“

Львів, 25. червня 1938.

1 кг. масла десєр. блєк. без оп. 2.25 зєл.

1 кг. масла бєчєкє вїл. з опак. 2.30 зєл.

1 кг. масла експєрт. за зачєт. 2.30 зєл.

молоко 14—15 сот.

яїни копа 3—5 зєл.

Тєндєнція на масло й молоко ядєржєна.

На яїни зємжєна.

Оповідка.

Зємчєйні Загалїні Збори вид. кооп „Чєрєна Калїна“ вїдбудуться в четєвр 30. 6. п. р. в год. 5.30 попол. у домїні Тов. „Мєлєда Прємєда“, Львів, вул. Ко-стєшка ч. 1 а. І. лєв. П. Т. Члєвін ємпрє-шує до учаснї — Надїєра Рєдє. 1414

Жєртєні азовєні в Адмїнїстрації „Дї-ла“. На Нарєднє Лічїлнє зєл. 25.— Ам-тїн Бєсєй, Рєва Руська як нєспрїятїлїй гєпєрєр д-ром Наньчїшїном; на Інвалї-дїз зєл. 5.— Гємїшїшїаї, Хєдєрїа.

ПАНСІОНИ

ЯМНА — комфортний пансіон „СВІТЄ-ЗІЯНКА“, Напєка, кушїлє, єсєні нєгєдї. Цїни помїрєновї. Українська упрєва. 1962 6-20

МОРШІН-ЖИВЕЦЬ. Український пан-сіон „СТЕФАНІЯ“ (пєнєтр.) поручєє єн-єлїні гєрїні кїмнати. Кушїа дїєтєтїка. Цїни янєлїаї. 1879 3-12

КУПНО - ПРОДАЖ

ДОБРА НАГОДА. Недєжїтєний дїм крїєтїй блєжєкє, 4 кїмнати, кушїа, за-лїзєка, ємєрє, пїшїлїа й їл., блєжєкє з тєрєсоє, крїяніє; нєрєдєлї до полуднїа 250 єлїні єлєдєр, в Руднї — Зїмєна Вє-дє, 10 мїл. їадї єлє. зі Львєва, 2 мїл. хєду від стєці. — Вїдємєстї подєстї-Тєво „Супруга“, Львів, Кєпєрїєка 26. 1402 2-3

СЛОВНИК БОТАНІЧНОЇ НОМЕНКЛА-ТУРИ, ВУАН, 1928, кушїлє; аїєзємєнє під „Цїна“. 1800 2-7

ДІМ двєфронтонїй комфортний Шє-пєна Монєшєкє. Дєхїд 14.500 зєл. Амєр-тїєнєцїєна пємїєка 70.000 зєлєлє 55.000. Інформєції: Софї 32 м. 12. 1416 1-4

ОБЄКТ промїєслєвий, вїлєзєна брєма, з трїєкїмїтїєнїм мєтїєлїєнїєм до проєдїлї або пїшїєму. Вїєдємїєстї: Дрєчєрїє Вєл-фє, Львів 24. Тєлєф. 213-41. 1417 1-4

ЛІНАРІ- Лїмєрськє урїдєчєнїє ла бє-пїш „Хїрургїя“. Львів, Ягїлєнєцїєка 15. 1958 1-4

РІЖНІ

ІМПРЕГНОВАНІ ПЛАЩІ від 10 єлєлєтї і єсєлє бїлїє дїтєчє і зємїєчє до лїтї і мїєжє дїєром „СВІТ Дїєцїєлє“, Сїєко-тєська 2. Львів. 1191 2-1

ФРАНЦІШОН ГЛЯСГАЛЬ — упр. тєл-дєнтїєт тєпєр Львів, Пєсєж Гєлєсїєлє 7. 875 13-19

МИХАЙЛО ІЛЬКІВ будївєлїєний мїєстєр. вїєкємє нєлї будєвїа та вїдємїєстї фє-єадї. Згєлєшєнїє: Стєчєвєської ч. 1. 1406 тєл. 118-51. 2-1

ТІЛЬКІ тєдї дєбєрє лєпєрєлєлїєнїє гєдї-лїєкє, кєлї дєдємо орїєнєтїєлїєнїє тєстїєкє мєрєкї гєдїлїєнїєкє. Вєлїє орїєнєтїєлїєнїє вї-єстїєнї до єсїх мєрєкє мєє тїєлїє ГУТЄ-МАН, Сїєкєтєська чєтїрїєдєлїє. 1195 7-12

С-ГАЗ вїгублєєкє бєзємїєнїє із єлєлєлєкє. Інформєції: САНЄС, Львів, Тєлєф. 1 і тєлєфон 212-62. 1297 4-10

ТІЛЬКІ 5.— 30Л. трїєлїє єнєдїєцїє і 5-мїєсїєтїє гєрєнтїєє. Сальєн тєсєлїє пєлїє, Сїєкєтєська 6, вїдї тєрєз брємє. 1418 7-2

ОГОЛОШЕННЯ.

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН і т. п. зїємїєє прї аїєзїєлїєнїє спєцїєл-ного пєвїєго і нєшкїдлїєго лїєтєт

пудру „CSAVE“ 50 сот.

Прєбнїй пєкєт. Пєрфумєрїє

С. ФЕДЕРА

Львів, вул. Сїєкєтєська 7.

Фїлія Кєпєрїєка 15 а

Фїлія: вул. Галїцїєна 4. 16

Вул. Пєтєцького — рїє Лєкарїєчє

НОВЄЗІДІЄНІЄНІЯ

ХАРЧІВІЯ МОЛОЧАРІЯ

вїдєлє єлєчїєнїє ла десєрєжєкє кєлї рїєжїєрєднїє єбїлї, єїдїєлїє і пєр-фумєрїє по уїєрїєкєлїєнїє пїєлїє. „Єлє-кєлє прєкраснїєй.“

Вїєснїєкє В. Крїємїєнїєськїє 2-3

За 10 сотїєнїє лєду — 3 днї хєлєду

дїєтїє тїлькї ГЄРМЄТІЧНІ

лєдївнї СКА

нєїдєєчєєтєє купїтє прєстє а фєлєрїє

Львів, Сїєкєтєська 18 (рїє Нєстїєнїє) тєл. 116-86. 1113 1-20

КІР

Львів, Уєїєськє 6

Тєл. 280-88.

Стєнїєлїєвїє, 3-гє Мєлє 4. 11. 18. 120

П Л Я Н И

НОШТОРИСИ

Б У Д О В И

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Рєзмієр чєсєпїєу: 3 тєкєстєві шпєлїтї і 4 єгєлєшєнєві шпєлїтї.

1 мм. єдїєнєшїєлїєтєвїє або вєлєє мїєєдє в рєб-рїєдї єгєлєшїєлїє зєл. 0,35

1 мм. єдїєнєшїєлїєтєвїє а тєкєстї і нєвїєлїєкєх зєл. 0,50

1 мм. єдїєнєшїєлїєтєвїє на пєршїє єтєрїєкїє зєл. 0,80

Дрїєбнїє єгєлєшїєнїє від єлєвє: мєтрїємїєєлїєлїє і прїєкєт, кєрєєєлєєдїєцїє по зєл. 0,15

купїє, прєдєлє, єлїєлїє і т. п. зєл. 0,10

шукєлїє прїєкїє зєл. 0,05

єлєвє тєкєстїєм дрїєкєм пєдїєлїєю.

Єгєлєнїє єтєрїєкїє 1/1 зєл. 480-

Єгєлєнїє єтєрїєкїє 1/2 зєл. 240-

Єгєлєнїє єтєрїєкїє 1/4 зєл. 120-

Єгєлєнїє єтєрїєкїє 1/8 зєл. 60-

Зє єлєлїєтїє вїєлєпїєєлєє Олєкєсїєлєє Кєстїє

Вїєлєє Вїєлєлїєнїєчє Сїєлєкє „Дїлє“,

З дрїєкєрїє Вїєлє Сїєлєкє „Дїлє“. Дєлїє Рїєжїє 18